

## **Caracterizarea personajului Maria din opera Creanga de aur scrisa de Mihail Sadoveanu-a treia parte**

Iubirea interzisa a tinerei imparatese creste in intensitate in pofida faptului ca intalnirile cu Kesarion se petrec in imprejurari solemne: petit, cununie reli-gioasa, nunta, intronare, priveghi. Doi ani dupa momentul cunoasterii, Maria este coplesita de pasiunea ascunsa pentru "luceafarul" vietii sale: "Tanara imparateasa tresari si inchise ochii. Apoi deschizandu-i nu mai vazu pe cei de langa ea. Se intoarse catra asfintit ramanand neclintita. Acolo scanteia luceafarul. O umbra se desprinsese de la un tarm singuratic si venea pe luciul Propontidei catra dansa. Era o parere. Era o patrunzatoare si dulce otrava a intregii ei fiinte".

Revenit la viata vicioasa dinainte, demonizatul Constantin cel tanar "leapada pe nepoata cuviosului batran de la Amnia, cea care a fost harazita Bizantului de prea curata Fecioara". Kesarion, care se culpabilizeaza el insusi ("eu am fost solul care am adus o floare curata si am aruncat-o intr-o volbura prihanita"), este singurul care intelege sensul ascuns al alegerii neprihanitei Maria: "Doamna Irina impinge langa prapastie pe fiul ei. Acum vei intelege de ce i-a pus alaturi o sotie aleasa de puterile divine. Ca nelegiuirea lui de astazi sa se arate mai infricosata". Dar inteptul are taria sa-si asume vina jertfirii fecioarei, la ultima lor intalnire: "Marita stapana, vorbi el cu voce moale, nefericirea nu ti-a adus-o purtarea imparatului, ci iubirea mea". In ceasul fatal al despartirii, Kesarion isi marturiseste dragostea concomitent cu decizia renuntarii la iubirea pamanteasca.

Desi Maria nu-si poate retine reprosul ("Atunci de ce ai asteptat pana acum? intreaba ea deodata aprig. Ai cunoscut nefericirea mea?"), isi accepta soarta, convinsa si ea ca au fost uniti in eternitate prin creanga de aur. Gestul hieratic din final accentueaza semnificatia unirii spirituale: "Imparatita veni si-si pleca fruntea pe umarul egipteanului. Dupa plecarea lui Kesarion si dupa ce "Isaurianul a dat porunca scrisa ca leapada pe sotia sa", Maria se calugareste la Prinkipo, despartindu-se astfel pentru totdeauna de lumea care a jertfit-o.

Marele merit al prozatorului este de a nu-i fi rapit naturaletea, firescul, acestui personaj feminin de factura cvasi-legendara. Desi apare mai rar in naratiune, Maria nu e defel un personaj episodic, intrucat destinul ei tragic se contopeste cu al magului ales, Kesarion Breb, protagonistul actiunii.